

Nr 507.

Av herr **Andersson** i Igelboda, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 182, angående anslag till särskild polisverksamhet för uppdagande av olovlig införsel av spritdrycker, lönnbränning m. m.

I proposition nr 182 har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att till särskild polisverksamhet för uppdagande av olovlig införsel av spritdrycker, lönnbränning m. m. för budgetåret 1932—1933 anvisa ett extra anslag, att utgå av statsverkets fond av rusdrycksmedel, av 200,000 kronor.

Såsom av det propositionen bifogade utdraget av statsrådsprotokollet framgår, är avsikten den att ifrågavarande medel skola användas i enlighet med samma bestämmelser, som hitintills varit rådande.

Mot dessa bestämmelser ha från olika håll anmärkningar emellertid blivit framställda. Sålunda anförde Sveriges nykterhetsnämnders centralkommitté i skrivelse till statsrådet och chefen för socialdepartementet av den 2 december 1930 bl. a. följande:

»Vad som i första hand synes vara av behovet påkallat är en revidering av bestämmelserna angående ersättning åt polispersonal vid spaning efter spritsmugglare och vid hämtning till förhör eller förvaring av personer, som kunna anses skäligen misstänkta för olaga rusdryckshantering. Av en företagen undersökning rörande omskrivna förhållanden framgår följande: Då personer genom polisens försorg införlämnas till fängelse för avtjänandet av s. k. fylleriböter, utgår vanlig ersättning för resa jämte dagtraktamente. Vid verkställandet av undersökning rörande misstänkt fall av lönnbränning eller dylikt erhåller landsfiskal reseersättning, men intet dagtraktamente. Polisman eller fjärdingsman erhåller däremot ingen som helst ersättning i dylika fall. Vid hämtning av anhållna lönnbrännare till förhör eller förvaring utgår ej ersättning vare sig till landsfiskal, polisman eller fjärdingsman utan få dessa bestrida sina resekostnader av egna medel. Att under dylika förhållanden kunna förvänta ett mera effektivt ingripande mot den olagliga rusdryckshanteringen lär knappast synas sannolikt. Endast genom en anordning med ersättning för resor och dagtraktamente samt beslagsandel åt landsfiskaler, polismän och fjärdingsmän lär verkliga resultat kunna utvinnas.»

Från annat håll har framhållits hurusom det ofta inträffar, att, då polisman gör razzior efter olovligen införd sprit eller hembränd sådan, några sådana varor visserligen ej påträffas eller brottslighet i detta hänseende kan bevisas, men att polismännen i stället konstaterar andra brott, såsom olaglig försäljning av pilsnerdricka. I dessa fall kan enligt nu gällande bestäm-

melser något statsbidrag ej utgå från här ifrågavarande anslag till bestridande av polismännens rese- och övriga kostnader.

Då emellertid dessa slag av brott hänga så nära samman och det ofta finnes mycket goda grunder till misstanke att där olovlig pilsnerdricksförsäljning förekommer även handel med olaglig sprit försiggår, ehuru bevis därom ej kan erhållas, har det ansetts skäligt att polismannens kostnader för sådana undersökningar jämväl skulle bestridas av här ifrågavarande anslag.

I detta sammanhang vill jag påpeka, att starka klagomål framkommit från vissa trakter vid norska gränsen, särskilt att norra Värmland, över de missförhållanden som där äro rådande beträffande smuggling av sprit. En skärpning av kontrollen synes där vara påkallad.

På grund av vad här ovan anförts hemställas,

att riksdagen vid bifall till Kungl. Maj:ts proposition i ämnet måtte beakta de synpunkter, som här ovan anförts, samt att statsutskottet måtte föreslå de jämkningar i bestämmelserna rörande ifrågavarande anslags användande, som därför kunna erfordras.

Stockholm den 31 mars 1932.

Martin Andersson.
